

Sygn. akt II Ca 1268/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący:	SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 lutego 2013 roku w S.

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko I. R.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 14 września 2012 roku, sygn. akt III C 525/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 1268/12

UZASADNIENIE

M. P. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. R. kwoty 150 zł, wraz z umownymi odsetkami 2 % za każdy dzień od 5 grudnia 2011 roku do dnia wypłaty wnoszonych odsetek.

W odpowiedzi na pozew pozwana zaprzeczając twierdzeniom powódki, co do nieprawidłowości procedury reklamacyjnej podała, że powódka nie pofatygowała się do odbioru pieniędzy w sklepie w dniu 25 stycznia 2012 roku.

Na rozprawie w dniu 14 września 2012 roku powódka pottrzymała żądanie pozwu.

Wyrokiem z dnia 14 września 2012 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie: zasądził od pozwanej I. R. na rzecz powódki M. P. kwotę 150 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty (I), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (II) i nakazał ściągnąć od pozwanej I. R. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 30 zł tytułem kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na ustalonym w sposób następujący stanie faktycznym:

W dniu 14 października 2011 roku powódka zakupiła w sklepie należącym do pozwanej położonym w S. przy ul. (...) obuwie - kozaczki, za kwotę 150 złotych.

W dniu 21 listopada 2011 roku pozwana złożyła w/w sklepie zgłoszenie reklamacyjne dotyczące przedmiotowego obuwia z uwagi na wady – pęknięcie i przetarcia spodu obuwia podczas użytkowania z żądaniem zwrotu gotówki.

W odpowiedzi na reklamację sklepu pozwanej Zakład Produkcji (...) w D. zwrócił się do pozwanej o dosłanie paragonu zakupu i faktury od zakupionego przez powódkę towaru.

W tak ustalonym stanie faktycznym sąd uznał powództwo oparte o art. 535 kc, w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego za zasadne.

Zdaniem sądu powódka powinna otrzymać zwrot gotówki za zakupiony towar, albowiem okazał się on towarem wadliwym. Ponadto reklamacja nie została załatwiona przez pozwaną w terminie z powodu niedostarczenia w terminie paragonu zakupu i faktury od zakupionego przez powódkę towaru Zakładowi Produkcji (...) w D.. Do wniosku, że towar sprzedany powódce przez pozwaną był towarem wadliwym sąd doszedł wyłącznie na podstawie twierdzeń pozwanej zawartych w jej odpowiedzi na pozew. Zdaniem sądu pozwana przyznała okoliczności wskazane w pozwie przez pozwaną w zakresie wadliwości sprzedanego powódce towaru, a mianowicie to, że sprzedała powódce wadliwy towar. Ponadto zdaniem sądu gdyby było inaczej, to pozwana nie wyraziłaby woli zwrotu powódce gotówki w kwocie 150 złotych za zakupiony towar. Natomiast przyczyną nie rozpatrzenia reklamacji powódki przez pozwaną w terminie był fakt, nie dostarczenia przez pozwaną w terminie paragonu zakupu i faktury od zakupionego przez powódkę towaru Zakładowi Produkcji (...) w D..

W związku z powyższym sporną kwestią w niniejszym procesie była wysokość odsetek należnych powódce od pozwanej od kwoty należności głównej. Powódka w pozwie zażądała zwrotu kwoty należności głównej wraz z umownymi odsetkami 2 % za każdy dzień od 5 grudnia 2011 roku do dnia wypłaty wnoszonych odsetek.

W ocenie sądu to żądanie dotyczące odsetek umownych jest bezzasadne, albowiem w żaden sposób nie wynika z umowy zawartej pomiędzy stronami niniejszego procesu.

W związku z powyższym sąd zasądził odsetki ustawowe od pozwanej na rzecz powódki od dnia 5 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty kwoty należności głównej, oddalając żądanie w zakresie odsetek umownych z przyczyny wyżej wymienionej. Ponadto sąd zważył, że gdyby strony zastrzegły takie odsetki umowne, tj. 2 % dziennie, czyli 730 % w skali roku to i tak umowa w tej części byłaby nieważna. Zgodnie bowiem z art. 359 § 2¹ kc, maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne).

Mając wszystkie powyższe okoliczności na uwadze sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka i zaskarżając wyrok w zakresie punktu I w części dotyczącej wysokości zasądzonych na jej rzecz odsetek ustawowych, wniosła o jego zmianę poprzez zasądzenie odsetek w wysokości 25 % od dnia 5 grudnia 2011 roku.

Podaje, że zmuszona była zaciągnąć zobowiązanie celem zakupu obuwia, a pozwana fakt ten zupełnie zignorowała. Podkreśliła również, że zachowała wszelkie procedury związane z reklamacją obuwia. Pozwana reklamacji nie uwzględniła, co koniecznym i zasadnym czyniło żądanie pozwu, a obecnie także żądanie zmiany wysokości odsetek, które zdaniem powódki, winny zrekompensować jej wszelkie niedogodności związane z zakupem wadliwego towaru.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadną i jako taka podlegała oddaleniu.

Sąd Rejonowy trafnie uznał, że wobec braku uwzględnienia reklamacji powódki w ustawowym terminie 14 dni, pozwana popadła w stan opóźnienia w zapłacie dochodzonej pozewem kwoty 150 zł, w dniu następnym po upływie tego terminu, to jest w dniu 5 grudnia 2011 roku i od tego dnia zasądził od pozwanej na rzecz powódki ww. kwotę, wraz z ustawowymi odsetkami od tego ostatniego dnia.

Wysokość tych odsetek nie może budzić wątpliwości skoro zgodnie z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik (tu pozwana) opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 zdanie pierwsze).

Zważenia tu wymaga, że stosownie do art. 481 § 3 kc w razie zwłoki dłużnika wierzyciel może nadto żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

W pozwie i jego uzasadnieniu powódka jednakowoż nie formułowała żadnych roszczeń odszkodowawczych, w tym również właśnie na okoliczność szkody poniesionej wskutek opóźnienia dłużnika (pозwanej), jak również nie powołała się nawet na okoliczność poniesienia jakiejkolwiek szkody w takim kształcie. Jej żądanie zamykało się w zasądzeniu na jej rzecz kwoty 150 zł, tytułem zwrotu ceny zapłaconej za wadliwe obuwie dziecięce, wraz z odsetkami umownymi. Zastrzeżenie tych ostatnich w żaden sposób nie nastąpiło.

Jakiegokolwiek roszczenie odszkodowawcze nie zostało także zgłoszone w piśmie procesowym powódki z dnia 10 kwietnia 2012 roku i wreszcie na rozprawie w dniu 14 września 2012 roku.

Stanowisko, że żądane odsetki mają stanowić odszkodowanie zostało zaprezentowane dopiero w apelacji, gdzie powódka powołała się na poniesienie strat, w tym wynikających z faktu, że na zakup przedmiotowego obuwia zaciągnęła dług.

Zgłoszenie takiego roszczenia odszkodowawczego w apelacji potraktować należy jako zmianę powództwa - niedopuszczalną w postępowaniu apelacyjnym, zgodnie z treścią art. 383 kpc.

Podkreślenia jednakże wymaga, że owa niedopuszczalność zmiany powództwa nie pozbawia powódki możliwości dochodzenia takiego odszkodowania w odrębnym procesie.

Reasumując, wobec stwierdzenia braku podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, w tym w świetle zarzutów apelującej, należało, na podstawie art. 385 kpc, orzec jak w sentencji wyroku.